

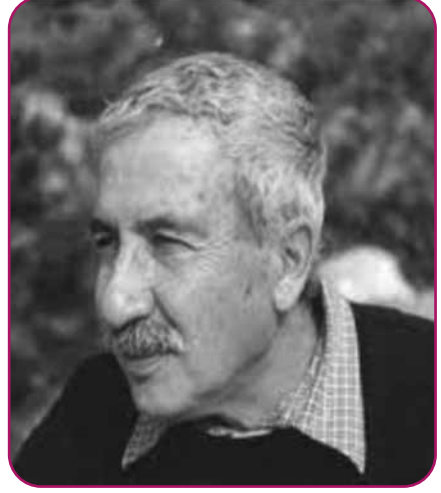
Kutlu Özen

Nail Tan

Türk halk kültürü derlemeci ve araştırmacısı, eğitimci, Cumhuriyet Üniversitesi Emekli Türk Dili Okutmanı Kutlu Özen, 29 Ocak 2023 Pazar günü Sivas'ta tedavi gördüğü hastanede hayata veda etti. Cenazesi, 30 Ocak 2023 Pazartesi günü Sivas Ayyıldız Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından, hakkında Prof.Dr. Necati Demir'le kitap yazdığı Hz. Muhammed'in Sancaktarı Abdülvehhâb Gâzi Hazretleri'nin türbesinin karşısında Yukarı Tekke Mezarlığı'ndaki aile kabristanında toprağa verildi.

Rahmetli Özen, 20 Eylül 1940 tarihinde Sivas Divriği'nin Sincan nahiyesinde doğdu. Babası Divriğili halk kültürü derleyicisi, ilkokul öğretmeni Halil Sami Özen, annesi ise Necmiye Hanım'dır.

Divriği'de İstiklal İlkokulu ve Nuri Demirağ Ortaokulunu bitirdi (1956). Sivas İlköğretmen Okulunda ortaöğrenimini sürdürüp ilkokul öğretmeni oldu (1959). Divriği İmirhan (1959-1960) ve Savrun Köyü İlkokullarında (1960-1963) öğretmenlik yaptı. İlkokul öğretmenliği sırasında vatan görevini Kasım 1960-Mayıs 1961 tarihleri arasında yedek subay öğretmen olarak yerine getirdi. Sınavla girdiği Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünde yükseköğrenim görüp (1963-1965) edebiyat grubu öğretmenliği diplomasını aldı. Sivas Erkek Sanat Enstitüsü (1965-1970) ve Sivas 4 Eylül Ortaokulundaki (1970-1978) edebiyat grubu öğretmenliklerinin ardından Sivas Halk Eğitimi Başkanlığı/İl Millî Eğitim Müdür Yardımcılığı görevinde bulundu (1978-1980). Başkanlığı sırasında

Sivas halk kültürünü derleme ve yayımlama çalışmalarına ağırlık verdi. İktidar değişikliği sebebiyle öğretmenliğe atandı. Divriği Lisesi (1980-1981) ve Sivas İmam Hatip Lisesindeki (1981-1983) öğretmenliklerinin ardından tekrar Sivas İl Millî Eğitim Müdür Yardımcılığı görevine getirildi. Yedi ay kadar görev yaptıktan sonra açılan sınavı kazanıp Cumhuriyet Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne Türk Dili Okutmanı atandı (1983). Bu bölümde, üniversiteye giren tüm öğrencilere Türk dili, sözlü ve yazılı anlatım dersleri veriliyordu. Özen, okutman unvanıyla Cumhuriyet Üniversitesinde 15 Ağustos 2003 tarihine kadar ders verip emekliye ayrıldı. Emekli olduktan sonra derslerini iki yıl daha sürdürdü. Okutmanlığı sırasında Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesinde lisans tamamlama eğitiminden geçip üniversite diplomasını da aldı (1991). Emeklilik döneminde, Sivas halk kültürünü araştırma ve yayımlama çalışmalarına ağırlık verdi.

Yazı hayatına birçok yazar gibi şiir yazarak başladı (1957). İlk yayımlanan şiiri Sivas *Yurt* gazetesindeki *Bayrak*'tır

(1959). G.E.E. Edebiyat Bölümünü bitirdikten sonra Sivas'ta yayımlanan *Yurt, Kızılırmak, Sivas Postası, Sebat, Hakikat* ve *Anadolu* gazetelerinde şiir ve yazılarını yayımlamayı sürdürdü. Sivas'ta *Sivas Folkloru* dergisini çıkaran öğretmen İbrahim Aslanoğlu ve G.E.E.'den arkadaşı Hayrettin İvgin'in teşvikiyle halk kültürü derleme ve araştırmalarına yöneldi. İlk halk kültürü yazısı 1973'te *Sivas Folkloru*'nda basıldı. Babası Halil Sami Özen'in Divriği Yağbasan köyü halk kültürü derlemeleri de önünü aydınlattı. Sadece Sivas basınında Türkiye'nin önemli kültür, edebiyat, sanat dergilerinde makale ve yazıları yer aldı: *Sivas Folkloru, Türk Folkloru, Türk Folklor Araştırmaları, Halk Kültürü, Türk Folklorundan Derlemeler/Türk Halk Kültüründen Derlemeler, Türklük Bilimi Araştırmaları, Folklor ve Etnografya Araştırmaları, Folklor/Edebiyat, Kültür ve Sanat, Sivas Kültür Sanat, Halk Ozanlarının Sesi, Erciyes, Tarla, Halay, İçel Kültürü, Güneyde Kültür, Gülpınar, Revak, Kızılırmak, Hayat Ağacı, Divriği, Zara Kültür ve Küskün Akasya* gibi. Cumhuriyet Üniversitesindeki okutmanlık görevi (1983-2003) ve emeklilik döneminde Sivas halk kültürü araştırmalarını kitap olarak yayımladı. Millî ve milletlerarası kültür sempozyumlarında, kongrelerinde bildiriler sundu. Bu toplantıların çoğunda birlikte bildiri sunma şansını bulduk. Sözünden, sohbetinden yararlandık. Sağlığı bozulunca evinde 2000'den fazla kitapla oluşturduğu kitaplığını Sivas İl Halk Kütüphanesine bağışladı.

Kutlu Özen'in Sivas halk kültürü araştırmalarında, "UNESCO ve T.C. Cumhurbaşkanlığınca Âşık Veysel Yılı'nda (2023) saygıyla andığımız Şarkışlalı Âşık Veysel Şatıroğlu'nun ayrı bir yeri vardır. En çok kitap ve makalesi Âşık Veysel üzerinedir denilebilir. Veysel 21 Mart 1973 tarihinde öldüğünde, Vali-

likçe yüzünün kalıbının alınması için görevlendirilen Selahattin Aydemir ve Özdemir Baran'la Sivrialan köyüne gitmiş, çalışmalarına bizzat katılmış, cenazenin defni sırasında da cemaatte yer almıştı.

Henüz önemli kitaplarını yayımlamadığı hâlde halk kültürü derleme, araştırmaları dolayısıyla 1982 yılında Folklor Araştırmaları Kurumu tarafından Orhan Şaik Gökyay, Ord.Prof.Dr. A. Süheyl Ünver, Etem Ruhi Üngör ve TRT Kurumuyla birlikte "İhsan Hınçer Türk Folkloruna Hizmet Ödülü"ne layık görüldü. 2020 yılında ise "Sivas Valiliği Kültür ve Sanat Hizmetleri Ödülü"nü aldı. Adı, Sivas Fidan Yazıcıoğlu Kültür Merkezindeki çalışma odalarından birine verildi.

Kitapları tür ve ilk yayım yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Araştırma, İnceleme: *Güldane/Âşık Feryadî'nin Hayatı ve Şiirleri* (1983), *Âşık Veysel Şatıroğlu* (1990), *Sivas ve Divriği Yöresinde Eski Türk İnançlarına Bağlı Adak Yerleri* (1996), *Hz. Peygamber'in Sancaktarı Abdülvehhab Gâzi ve Gazâ Arkadaşları* (N. Demir'le, 1996), *Âşık Feryâdî* (K. Pürlü ile, 1996), *Divriği Evliyalari* (1997), *Âşık Veysel/Selâm Olsun Kucak Kucak* (1998), *Sivas Efsaneleri* (2001), *Sivas Yöresi Geleneksel El Sanatları* (2008), *Sivas Yöresinde Geleneksel Bayramlar ve Toplu Törenler* (K. Pürlü ile 2010), *Anadolu Aleviliğinde Sivas Örneği* (2017), *Âşık Veysel/Hayatı ve Şiirleri* (2018), *Baharözlü Âşık Feryadî/Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Seçmeler* (K. Pürlü ile, 2018).

Hikâye: *Belediye Köftesi/Hayvan Hikâyeleri* (R. Yeşim Özen'le, 2017).

Hatıra/Anı: *Öğrencilerimle Baş Başa* (2003).

Baskıya Hazırlama: *Muallim Halil Sami: Divriği Yağbasan Köyü Folkloru/1927-1931* (2003).

Nezahat Özen'le evliliğinden kızları Ümit Şengül, Gül Deren ve R. Yeşim Özen Kaya bulunmaktadır.

Türkiye'de halk bilimciler, halk kültürü araştırmacıları arasında özel bir yeri vardı. Sözü, sohbeti ve güven veren ki-

şiliğiyle çevresinde daima sevgi, saygı halkası oluşturmayı başarmıştı. "Baba" lakabı takılan üç halk kültürü emektarından biriydi: Aşıkların Babası Feyzi Halıcı, Tahir Baba (Tahir Kutsi Makal) ve Kutlu Baba. Kitap, makale, bildirileri ve yetiştirdiği öğrencileriyle Türk dili ve edebiyatına, halk kültürüne önemli hizmetlerde bulundu. Adı daima saygıyla anılacak. Ruhu şad olsun!

Mehmet Tekin

Tarih, edebiyat ve halk kültürü araştırmacısı, eğitimci, yayımcı, AKDITYK AKM Haberleşme Üyesi (1997) Mehmet Tekin, 6 Şubat 2023 büyük "Güneydoğu Anadolu Bölgesi Depremi" felaketine, ikamet ettiği Hatay'da ailesiyle birlikte yakalandı, göçük altında kalarak oğlu ve geliniyle aramızdan ayrıldı. Cenazesi, ailece AFAD ve Hatay BB görevlileri tarafından, deprem cenaze defin kurallarına uyularak Hatay'da toprağa verildi.

Rahmetli Tekin, 15 Ocak 1947 tarihinde Isparta Keçiborlu ilçesinin Aydoğmuş köyünde doğdu. Aydoğmuş Köyü İlkokulu ve Afyonkarahisar Dinar Ortaokulundan (1965) sonra sınavla girdiği Çanakkale Gökçeada İlköğretmen Okulunda ortaöğrenimini tamamlayarak ilkokul öğretmeni oldu (1968). İlk görev yeri Gökçeada Tepeköy İlkokulunda bir yıl, Afyonkarahisar Kocaöz Köyü İlkokulunda ise iki yıl öğretmenlik yaptı (1968-1971). İlkokul öğretmenliği sırasında (1969) yaz aylarında yedek subay öğretmen olarak vatan hizmetini yerine getirdi. Giriş sınavlarını kazandığı Gazi Eğitim Enstitüsü Eğitim Bölümünde üç ders yılı yükseköğretim görerek ilköğretim müfettişliğine atandı (1971). Sırasıyla Şanlıurfa, Afyonkarahisar ve Hatay'da 12 ders yılı ilköğretim müfettişliği yaptıktan sonra atandığı İstanbul'a gitmeyip kültürel

araştırma ve yayınları göz önüne alınarak Kültür ve Turizm Bakanlığında görevlendirildi (1986). Hatay İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı ve müdür vekilliğinin (1986-1988) ardından Afyonkarahisar İl Kültür ve Turizm Müdürlüğüne getirildi (1988). Beklediği görev, Hatay İl Kültür ve Turizm Müdürlüğüydü. Afyonkarahisar'da çok kısa müdürlük yapıp Şubat 1989 ayında memuriyetten istifa edip Hatay'a döndü. Hatay'a yerleşip beş yıl kadar bir özel öğretim kurumunda yönetici olarak çalıştı. Çok sayıda kültürel etkinlik düzenleyip, araştırma yapıp yayımladı. 1994'te Mustafa Kemal Üniversitesi Rektörlüğünde uzmanlığa atandı. Bu

görevi sırasında da üniversitenin kültürel etkinliklerine canlılık kazandırdı. 1998 yılı ortalarında emekliye ayrılıp kendini tamamen Hatay kültür ve turizmine adadı.

Tekin; yayımcı, araştırmacı, yazar, kültürel etkinlik yöneticisi olarak özellikle Hatay ve Afyonkarahisar/Dinar'a önemli hizmetlerde bulundu. Yazmaya daha ortaokul sıralarında iken Dinar'da başlamıştı. İlköğretmen Okulunda okurken *İmroz İlköğretmen Okulunun Sesi* adlı okul gazetesini çıkararak yayıncılığa ilk adımını attı (1966-1968). Gazi Eğitim Enstitüsünde öğrenciyken ilk kitabı *Öğrenci Dünyası*'nı yayımladı (1973). İlköğretim müfettişi olunca Afyonkarahisar'da *Dinar İlköğretim* adlı bir bülteni 11 sayı çıkardığı görüldü (1981-1982). Hatay'da İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı iken *Hatay'da Kültür ve Turizm* gazetesini 1987'de hayata geçirdi. En önemli süreli yayını *Güneyde Kültür*'ü 1989'da Hatay'da yayımlamaya başladı. Dergiye aralıklarla 2021 yılına kadar 212 sayı çıkarmayı başardı. Kitaplarının önemli bir bölümünü önce "Aydoğmuş Kitapları", sonra da "Mehmet Tekin Yayınları" olarak kültür hayatımıza sundu.

Araştırmalarına; yazı, makale, kitap yayımlarına eğitim alanında başlayıp tarih, kültür, edebiyat, turizm ve basınla sürdürdü. Afyonkarahisar, Isparta ve Hatay mahallî basınındaki yazılarıyla tecrübe kazandı. Başta kendi çıkardığı süreli yayınlar *Güneyde Kültür*, *Hatay'da Kültür ve Turizm* ve *Dinar İlköğretim* olmak üzere *Erciyes*, *Türk Yurdu*, *Atayolu*, *Türk Dünyası Araştırmaları*, *Cemre* dergilerinde basılan çoğu kültürel araştırma niteliğindeki yazılarıyla tanındı. Araştırmalarının önemli bir bölümünü kitaplaştırdı. Kitaplarının sayısı sekseni buldu.

Ispartalı olmasına karşın ömrünü Hatay ve Afyonkarahisar Dinar'ın kültürel zenginliklerini araştırıp tanıtmaya, yaşatmaya adadı. Hatay'a ilköğretim müfettişi, İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı/Müdür Vekili, özel eğitim kurumu yöneticisi, Mustafa Kemal Üniversitesi idari personeli olma mecburiyetlerinin yanı sıra kurduğu ve kapandığı yıla kadar 21 yıl yönetim kurulu başkanlığını yaptığı (1990-2011) Hatay Folklor Araştırmaları Kurumu vasıtasıyla da hizmetlerde bulundu. Antakya'da 1988-1996 yılları arasında "*Hatay Basını*" (iki kez), "*Hatay Mutfak Eşyaları*" (üç kez) ve "*1914-1990 Yılları Ders Kitapları ve Öğrenim Belgeleri*" sergilerini açtı. 1990-2008 yılları arasında Hatay Tarih ve Folklor Sempozyumu, Hatay Mutfağı Sempozyumu ve Hatay Folklor Sempozyumu adlarıyla on sempozyum düzenledi. Hatay Festivali çerçevesinde 1990-2009 yılları arasında Bülent Nabip'le şiir şölenleri düzenleyip kitaplarını yayımladı. Elliye yakın konferans verip çok sayıda radyo ve TV programına katıldı. Millî ve milletlerarası bilimsel toplantılarda Hatay'la ilgili bildiriler sundu. Hatay'ın UNESCO Yaratıcı Şehirler Ağı'nda gastronomi dalından yer almasında önemli katkılarda bulundu.

Başarılı çalışmaları dolayısıyla layık görüldüğü başlıca ödüller şunlardır:

1986 Antakya Belediyesi Fahri Hemşehrilik Beratı

1992 Folklor Araştırmaları Kurumu/FAK İhsan Hınçer Türk Folkloruna Hizmet Ödülü

1998 Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı/TÜRKSAY Türk Dünyası Hizmet Ödülü

2003 Egeli Araştırmacı ve Yazarlar Birliği/EGAY-DER Türk Kültürüne Hizmet Ödülü

2010 Dörtüyl Anadolu Öğretmen Lisesi Ulu Çınar Ödülü

2014 M.K. Üniversitesi Cemil Meriç Düşünce ve Kültürel Çalışmalar Uygulama ve Araştırma Merkezi Cemil Meriç Ödülü

2014 Kıbrıs Balkanlar Avrasya Türk Edebyatları Kurumu/KIBATEK Türk Diline Hizmet Ödülü

2015 Mustafa Kemal Üniversitesi Senatosu Fahri Doktor Unvanı

Tekin, yine başarılı kültür çalışmaları dolayısıyla AKDITYK Atatürk Kültür Merkezi Haberleşme Üyeliğine seçildi (1997). Bazı kitapları AKM ve Atatürk Araştırmaları Merkezince basıldı.

Seksene yakın kitabından dil, tarih, kültür ve edebiyatla ilgili olanlar tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Araştırma, İnceleme: *Hatay'ın Basın Tarihi I* (1983), *Hatay'da Vakıf Haftası* (Ali Tunç'la, 1984), *Hatay Basın Tarihi* (1985), *Hatay Basınında Atatürk: 1928-1939* (1985), *Tarihte Hatay ve Hatay Devleti* (1986), *Antakya'da Mevlid'le İlgili Âdetler ve Kâmil Sarıates'in Yazdığı Mevlid-i Nebevî* (1986), *Millî Mücadele'nin İlk Kurşunu ve Dörtüylü Hasan Paşa* (1986), *Kütüphaneler, Kitaplar Okuyucular* (1987), *Antakya Kapılarında ve Dr. Edip Kızıldağlı Bibliyografyası* (1987), *Atatürkçü Düşünceyi Özümseme* (1987), *Bakras Karamurt Hanı ve Hasan Paşa Vakfı* (1988), *Mehmetçik Hatay'da/Basında 5 Temmuz 1938* (1988), *Harf İnkılabı, Türk Ocaklarının Çalışmaları ve Hatay'da Yeni Yazı* (1988), *Hatay Evliyalarından Bayezid-i Bestâmî* (1988), *Hatay'ın Tek Kadın Şairi-Âşık Meryem* (1988), *Türkistanlı Evliya Şair Hoca Ahmet Yesevî* (1988), *Afyon Basını ve Afyon Basınında Hatay'ın İşgal Yılları* (1989), *Atatürk ve Hatay* (1989), *Hıdırellez ve Hatay'da Hızır İnanıcı* (1990),

Bekir Sıtkı Kunt: Hayatı, Sanatı, Hikâye Kitapları, Hatay Sorununda Çalışmaları, Hikâyeleri Dışında Kalan Yazıları, Hikâyelerinden Örnekler (B. Nakip'le, 1990), *Hatay Mânileri* (1991), *Fecr-i Âti Yazarlarından Cemil Süleyman/Alyanakoğlu* (1991), *Cemil Meriç: Şair Yazar Filozof* (1991), *Dinar'da Hıdırellez* (1992), *Antakyalı Din Şehidi Habib Neccar* (1992), *Hatay Tarihi* (1993, Gen. 3.bs. AYK AKM Yay. 2000), *Antakya Tarihinden Yapraklar ve Halefzade Süreyya Bey* (1993), *Kısa Hatay Tarihi* (1994), *Arap İsyanı ve Suriye'nin İşgali* (1995), *Türk Kurtuluş Savaşı'nda Yayladağı* (1995), *Hatay Kurtuluş ve Kurtuluş Mücadelesi* (N. Aydın Konuralp, A. Konuralp'le, 1996), *Havacılığımız, Hava Şehitlerimiz ve Hatay'dan Hava Şehitlerine Şiirler* (1998), *Komşu Penceresinden Suriye* (1999), *Âşık Mehmet Sakar* (2000), *Tayfur Sökmen ve Hatay* (2002), *Hatay Devlet Reisi Tayfur Sökmen* (2002, M. Kemal Ü Yay.), *Hatay Halk Şairlerinden Âşık Yusuf Doğruer* (2002), *Deprem ve Tarihte Antakya Depremleri* (2002), *Atatürk'ün Vazgeçilmez Davası Hatay* (2009), *Hatay Devleti Millet Meclisi Zabıtları* (2009, AYK ATAM Yay.), *Millî Mücadele'nin İlk Kurşunu ve Dörtüyl Çeteleri* (2010), *Mehmet Âkif Ersoy'un Antakya Seyahati* (2010), *Hatay'ın İşgal Yılları ve Bağımsız Hatay Devleti Kronolojisi* (2010, AYK ATAM Yay.), *Hatay Devleti Millet Meclisi Reisi Abdulgani Türkmen* (M. Mehtap Tekin'le, 2011), *Dörtüyl Halk Şairlerinden Mustafa Cengiz* (K. Aslan'la, 2012), *Tarihî Antakya Evlerinde Taş ve Ahşap Süslemeleri* (Mehtap Tekin'le, 2012), *Dünden Bugüne Suriye ve Türkiye İlişkileri* (2019).

Derleme, Antoloji/Güldeste: *Hataylı Şairlerden Atatürk'e Şiirler* (1988), *Hatay Şiirler, Yazılar Antolojisi* (1988), *Şiir Şöleni* (1991), *Şiir Bahçesi* (1993), *Hatay Şiirler Yazılar Antolojisi* (1993), *Şiir Demeti* (1994), *Şiiristan* (1995), *13. Antakya Festivali/Şölen'97* (1997), *Şölen'98*

(N. Nakip'le, 1998), *Mehmet Güneş Şiir Şöleni* (B. Nakip'le, 2000), *Şiir Tutkunları* (B. Nakip'le, 2003), *Şölen'2004* (B. Nakip'le, 2004), *Şiirle Yeniden Buluşmak* (2009), *Dinar Yazıları* (2009).

Baskıya Hazırlama: *Hatay'da Eğitim ve Kültür* (Komisyonla, 1983), *Dr. Edip Kızıldağlı'dan Hatay Masalları* (B. Nakip'le, 1988), *İkaz-ı Millet/Antakyalı Rüştü* (1994), *Güz Yağmuru/Osman Dokuzoğuz* (2002), *II. Hatay Mutfağı Sempozyumu Bildirileri* (2004), *VII. Hatay Tarih ve Kültür Sempozyumu Bildirileri* (2014).

Çeviri: *Küçük Kızılderilinin Çilesi* (R. Bulla'dan, 1981)/*Gurbet Çocuğu* adıyla 2.bs. 1993), *Bir Türk Köyü* (M. Gough-V. Ambrus'tan, 1982).

İngilizce biliyordu.

Evlü ve üç çocuk babasıydı.

Mehmet Tekin; Hatay ve Afyonkarahisar'ın tarihi, kültürü, edebî değerleri üzerine araştırmalarıyla tanındı. Her iki yerleşim yerindeki depremlerin tarihçesini yazdı. Ne yazık ki kendisi de ailesiyle birlikte 6 Şubat 2023 depremi sırasında aramızdan ayrıldı. Hatay'da ve çocukluğunun geçtiği, ilköğretim müfettişliği sırasında hizmet şansını yakaladığı, kültürünü araştırdığı Afyonkarahisar'ın Dinar ilçesindeki adını taşıyan müzede anıları yaşayacak, kitapları ve hizmetleriyle daima saygıyla anılacaktır. Ruhu şad olsun!

TDK'nin düzenlediği Türk Dili Kurultaylarından bazılarında da katılan Kaydarov; TDK'nin Kazakistan'daki eş kuruluşunun başında ömrünün büyük bir bölümünü yaşamış, Türk dünyasının yakından tanıdığı en büyük Kazak Türklük ve dil bilimcilerinden biriydi. Ruhu şad olsun!

Hikmet Altınkaynak

Edebiyat araştırmacısı, eleştirmen, hikâyeci, çocuk kitapları yazarı ve gazeteci Emekli Öğretim Görevlisi Hikmet Altınkaynak, 17 Şubat 2023 Cuma günü İstanbul'da solunum ve kalp yetmezliği dolayısıyla üç gün yoğun bakımda tedavi gördüğü Florance Nightingale Hastanesinde hayata veda etti. Cenazesi; 19 Şubat 2023 Pazar günü, Zincirlikuyu Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Zincirlikuyu Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Asıl adı Ahmet Hikmet Altınkaynak olan, bazı yazı ve kitaplarında Ahmet Hikmet imzasını kullandığı görülen yazar, 18 Şubat 1945 tarihinde Niğde'nin Bor ilçesinde doğdu. Babası Mehmet Altınkaynak, annesi ise Hatice Hanım'dır.

Niğde'de Zafer İlkokulu (1957) ve Şehit Nuri Pamir Ortaokulunu (1962) bitirdi. Ankara İlköğretmen Okulu ve Bayrampaşa Sağmalcılar Lisesini bitirdikten (1971) sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde yükseköğrenimini tamamladı (1985).

1971-1980 arası bir süre ilköğretmenliğinin ardından gazeteciliğe ve yayıncılığa ilgi duydu. Eleştiri adlı bir edebiyat dergisi çıkararak yazı işleri müdürlüğünü üstlendi (1979-1980). Milliyet ve Hürriyet Yayınlarında, AD Yayıncılıkta, Gelişim Yayınlarında yazarlık, redaktörlük, yazı işleri müdürlüğü, danışmanlık, genel yayın yönetmenliği görevlerinde bulundu. Milliyet Çocuk, Şirinler, Heidi, Başak Çocuk başta olmak üzere on kadar derginin yazı işleri müdürlüğünü yürüttü. Milliyet gazetesinin çıkardığı Yaşasın Edebiyat dergisinin genel yayın yönetmenliği ve yazı işleri müdürlüğünü de bir süre (1997-1999) yaptı. 2001 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi Enformatik Bölümünde öğretim görevlisi unvanıyla ders vermeye başladı. Aynı zamanda

rektör danışmanlığını da yapıyordu (2001-2004). Üniversitenin Sanat ve Tasarım (2004) ve Türk Dili ve Edebiyatı (2005-2010), İnsan ve Toplum Bilimleri Fakülte ve Bölümlerinde (2010-2013) Türk Dili, Çağdaş Türk Şiiri ve Biyografi Yazımı dersleri verdi. 2010'da üniversitedeki görevinden emekliye ayrıldıysa da derslerini üç yıl daha sürdürdü. Yayıncılık, gazetecilik ve öğretim görevliliği yaparken TRT'nin bazı kültür ve sanat programlarında, WDR Köln Radyosunda ve Kanal D'de görev alıp kitap tanıtımları yaptı, danışmanlık hizmeti verdi.

Edebiyat yazarlığı serüveni, birçok yazar gibi şiir yazarak başladı. İlk şiirleri ilköğretmen okulu yıllarında Ankara'da *Ajans Türk Antolojisi*'nde yayımlandı (1966-1970). Şiirden sonra eleştiri, deneme, öykü/hikâye ve incelemeye yöneldi. İlk eleştiri yazısı "Büyük Gözaltı" başlığıyla *Yeni Ortam* gazetesinde basıldı (1972). İlk edebî incelemesi *Edebiyatımızda 1940 Kuşağı* 1977, ilk öykü kitabı *Karne Parası* 1979, ilk deneme kitabı *Zamanla* ise 1982'de okuyucusuyla buluştu. Şiir, hikâye, eleştiri ve denemeleri; *Varlık*, *Türk Dili*, *Eleştiri*, *Yansıma*, *Edebiyat Cephesi*, *Yeni a*, *Milliyet Sanat*, *Milliyet Çocuk*, *Yaşasın Edebiyat*, *Yansı-*

ma, *Hürriyet Gösteri*, *Cumhuriyet Kitap Dergi*, *Öykü*, *Ulusal Kültür* dergileriyle *Cumhuriyet*, *Yeni Ortam*, *Vatan*, *Milliyet*, *Finansal Forum* ve *Radikal* gazetelerinde yayımlandı. *Yeni Ortam* gazetesinde başladığı (1974) köşe yazarlığını *Cumhuriyet*, *Vatan*, *Milliyet*, *Hessen/Toplum* (Almanya) ve *Radikal* gazetelerinde de sürdürdü. Öldüğünde *Cumhuriyet* gazetesinin köşe yazarıydı.

Rahmetli Altınkaynak, hakkında bir öz geçmiş kaleme alan Nursena Dönmez'e eserlerini iki grupta değerlendirdiğini belirtmiştir: Yetişkinlere yönelik deneme, eleştiri, inceleme ve araştırma kitapları ile çocuk ve gençlere yönelik eğitici öykü/hikâye ve masallar. Şiir ve hikâyelerinde toplumcu gerçekçi sanat anlayışını benimsediği görülmektedir. Edebiyatın edebî eleştiri dalındaki yazıları ve hazırladığı antolojilerle, biyografî kitaplarıyla tanındı. *Hürriyet* gazetesi için hazırladığı *Atatürk'ü Seviyorum* dizisi Çince ve Uygurcaya çevrildi. Çocuk ve gençlik kitaplarından 12'si MEB tarafından öğrencilere tavsiye edildi. Öğrenciler için yardımcı ders kitapları da yazdı.

TGC 2022 Burhan Felek Basın Hizmet Ödülü ve Sürekli Basın Kartı sahibiydi.

Elliyi aşkın kitabından dil ve edebiyatla ilgili olanlar tür ve ilk basım yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Araştırma, İnceleme, Eleştiri: *Edebiyatımızda 1940 Kuşağı* (1977), *Orhan Kemal* (A. Bezirci ile, 1977), *Hikâye Yazarı Orhan Kemal* (1982), *Nükte ve Fıkralarıyla Ahmet Rasim* (1984), *Orhan Kemal'in Hikâyeciliği* (2000), *Dünyayı Paylaşan Yazarlar* (2001), *100 Temel Eser* (2004), *Çağdaş Türk Şiiri* (2003), *Edebiyatımızdan Portreler* (2018).

Deneme: *Zamanla* (1982).

Söyleşi/röportaj: *Yeni Binyılın Edebiyatçıları* (2000).

Derleme, Antoloji, Baskıya Hazırlama: *Kutlu Günler* (Ahmet Hikmet imzasıyla, 1983), *Markopaşa Yazıları ve Ötekiler* (S. Ali'nin yazıları, 1986), *Türkçenin Zenginleştirilmesi Kurultayı* (2000), *Oktay Akbal'a Mektuplar* (2014).

Çocuk Kitapları:

Masal: *Açgözlü Değirmenci* (2004), *Bilge Hırsız* (2004), *Keloğlan* (2004), *Pencere-deki Kuklalar* (2004) *Sis ve Kamyonlar* (2004).

Öykü: *Karne Parası* (1979), *Ev Öldü* (1986), *Arkadaşım Bilgisayar* (1990), *Mustafa'dan Kemal'e/Atatürk'ü Seviyorum Dizisi* (2004): *Ahşap Evin Mavi Gözlü Çocuğu*, *Benim Canım Dayıcım*, *Okumaktan Başka Çare Yok*, *Şemsi Efendi Okulunda Kış*, *Bakla Tarlasındaki Kulübe*, *Tek İsteğim Asker Olmak*, *Küçük Matematikçi*, *Mustafa Kemal Ağladı*, *Bardak Limonata*, *Manastır'ın Ortasında Bir Havuz*; *Ünlüler de Çocuktu I-II* (1995, 2009), *Güneş Çoktan Doğdu* (2014).

Diğerleri: *Fındık Kabuğuna Girer Kale Kapısına Sığmaz/Bilmeceler* (1986), *Bizim Ünlüler* (10 kitap, 1989), *En Güzel Çocuk Oyunları* (1993), *Deyimlerimizin Dili* (1995).

Ders Kitapları: *Başarı Anahtarları Tesiti* (1982), *Dilimi Öğreniyorum/1. Sınıf* (1996), *Dilimi Öğreniyorum/2. Sınıf* (1996), *Dilimi Öğreniyorum/3. Sınıf* (1996), *Türkçe: Dilimi Öğreniyorum/5. Sınıf* (1997), *Sorularla Türk Dili* (2010).

Almanca biliyordu. Aysel Hanım'la evli ve bir çocuk babasıydı.

Edebiyatımıza Türk dili ve edebiyatı öğretim görevlisi, eleştirmen kimliğiyle biyografi ve çocuk, gençlik kitapları yazarak önemli hizmetlerde bulundu, Şiir bölümünü yazdığı *100. Yılda Cumhuriyet'in Yazını* kitabının yayımlandığını göremeden aramızdan ayrıldı. Ruhu şad olsun.